

JeGoza

Rīgas Zolitūdes ģimnāzija

Nr. 3./2025. novembris

Novembris ar Latviju sirdí

Redaktora sleja

Novembris ir patriotisks mēnesis, it īpaši dienās, kad tuvojas svētki - Lāčplēša diena, Latvijas dzimšanas diena (Latvijas Republikas proklamēšanas diena). Tie ir brīži, kad katrs valsts iedzīvotājs saprot un zina savu piederību Latvijai, tās spēku un nozīmīgumu, ko mēs visi kopā veidojam. Tā ir lieliska iespēja novērot Latviju, piepildītu ar dziesmām, laimi, svinīgumu, ar sarkanbaltsarkano!

Nav nozīmes, cik tev ir gadu, kas esi pēc profesijas, amata, jo nozīmīgās dienās svētku noskaņojums ir atkarīgs no mums, no mūsu attieksmes, cieņas un audzināšanas.

Lai šajos svētkos mūs vieno pateicība par to, ka dzīvojam brīvā, skaistā un spēcīgā Latvijā! Lai sarkanbaltsarkanais karogs iedvesmo būt drosmīgiem, gādīgiem un lepniem par savu valsti katru dienu — ne tikai svētkos!

Daudz laimes, Latvija!

Aleksandra Kirilova

Godātie skolēni, skolotāji un vecāki!

Novembris mūsu ģimnāzijas gaitēņos vienmēr ienes īpašu noskaņu — klusumu un siltumu, kas nāk no svečīšu gaismas un katra kopīgā stāsta. Šajos Latvijas valsts svētkos mums ir svarīgi atcerēties, ka Latvijas vislielākā vērtība nav tēlos vai statujās, bet gan jūsu - mūsu audzēkņu - spējā domāt, radīt un vēlēties.

Mūsu skola ir vieta, kur katrs ar savām zināšanām, raksturu un pat reizēm spītību veido mūsu valsts nākotni. Es novēlu mums sirdsmieru, labklājību un, pats galvenais, lai nekad nezaudētu spēju justies šeit kā mājās.

Esmu lepna, ka strādāju ar jums! Lai vienmēr piemīt spēks un gudrība!

Ar cieņu un lepnumu par mūsu valsti - **Rīgas Zolitūdes ģimnāzijas direktore.**

Patriotiskā nedēļa – no pirmklasniekiem līdz absolventiem.

Novembra svētki šogad ienāca Rīgas Zolitūdes ģimnāzijā ar neparasti spēcīgu enerģiju, pārveidojot mācību procesu par nedēļu ilgu ceļojumu Latvijas vēsturē un drošībā. Visas skolas aktivitātes apliecināja, ka Latvijas valsts svētki nav tikai formāls datums, bet gan dziļš, kopīgs pārdzīvojums. Nedēļu atklāja sākumskolas audzēkņi. 1.–4. klašu programma "**Mīlu Latviju**" koru diriģentes Innas Chik un horeogrāfes Veras Donec vadībā bija emocionāls notikums, kurā skolēni ne tikai dziedāja, bet ar dejām un aizrautību pildīja viktorīnas par Latviju, radot svētku sajūtu, kas spēja aizraut ikvienu. Nedēļas vidū deviņo klašu skolēniem tika sniegts nozīmīgs ieskats valsts drošības jautājumos. Lekcija "**Kā mēs sargājam Latviju?**" kalpoja kā zināšanu kopums par valsts aizsardzības struktūru, Latvijas armijas lomu NATO un Valsts aizsardzības dienestu (VDD). Skolēni guva dziļāku izpratni par to, ka kritiska domāšana un informētība ir daļa no valsts aizsardzības stratēģijas, un uzzināja par karjeras iespējām, piemēram, Pulkveža Oskara Kalpaka profesionālajā vidusskolā. Tikmēr 5.–7. klašu audzēkņi ar dziesmām un stāstiem par Lāčplēsi un strēlniekiem iepazīna brīvības ceļu caur emocionālu un radošu pieredzi.

Par nedēļas kulmināciju kļuva piektdiena, ko caurstrāvoja skolēnu pašpārvaldes aktīva darbība un koncertlekcijas notikums. Viņi uzņēmās vadību, apliecinot savu spēku un prasmes loģistikā. 8.–12. klašu audzēkņiem tika piedāvāta **koncertlekcija "Labvakar, Latvija! Mūzika un politika pārmaiņu laikos"**, ko sniedza The Ludvig un Jānis Ķirsis. Pasākums kļuva par portālu vēsturē, atgādinot, ka brīvības cīņās mūzika bieži kļuvusi par drosmīgāku izteiksmes veidu nekā protesti. Sarunas par medijpratību un kritisko domāšanu mijās ar spēcīgiem akordiem, atgādinot, ka valsti veido ne tikai likumi, bet arī tās unikālais skaņu celiņš (saundtreks). Nedēļa noslēdzās klusā, mājīgā gaisotnē kolektīvos. Nu jau ierasts, ka tieši šajos svētkos tiek ēsta torte, nopūstas svečītes, smaržo tēja un skan sarunas brīvā atmosfērā. Skolēni rakstīja savus vēlējumus Latvijai un vienojās dziesmās. Patriotiskā nedēļa ģimnāzijā pierādīja, ka Latvija nav tikai mācību priekšmetos. Tā ir dzīva sajūta, atbildība un spēcīga kopības sajūta, ko sev paņēma līdzī ikviens skolēns.

Rakstu sagatavoja Aleksejs Makedons

Mūsu valsts portrets: Kāda būtu Latvija, ja sēdētu skolas solā?

Apmeklējot skolas gaitenšus novembra patriotiskajās dienās, mēs reti aizdomājamies, cik liela personība patiesībā ir valsts, kurā mēs dzīvojam. Lūdzām mūsu skolotājas – Jeļenu Stupeli, Kristīni Dombrovsku, Ingūnu Hitrovu un Jolantu Ķikuti – uz mirkli aizmirst par kartēm un likumiem, un paskatīties uz Latviju kā uz savu skolnieci. Un rezultāts bija pārsteidzošs!

Skolotāja Jeļena Stupele uzskata, ka Latvija būtu tā skolniece, kas visu dara pa savam un mūžam grib pierādīt savu taisnību. "Reizēm kaitina, bet bez viņas klasē būtu garlaicīgi," viņa atzīst.

Savukārt Kristīne Dombrovska redz mīlu, bet nedaudz ekscentrisku meiteni, kas vienmēr atnāk ar pašceptu rupjmaizi un sūdzas par siltumu telpās, jautājot, kur palikuši tie ziemas -10°C .

Vispoētiskāk Latviju raksturo Jolanta Ķikute – viņa būtu tā skolniece, kura klusām sēž pie loga un zīmē upes un kokus. Viņa necenšas lielīties, bet, kad viņu pamana, visiem kļūst skaidrs, ka viņā ir kaut kas īpašs.

Ingūna Hitrova saka, ka Latvija ir kaprīza, reizēm padevīga, bet nelokāma – tai ir sava griba un mērķi.

Visām šīm personībām skolotājas novēl vienu – mazāk kautrēties, drosmīgi celt roku un ticēt, ka mūsu vienkāršība ir mūsu stiprums. Un, protams, mazāk drāmas.

Lūdzot raksturot Latvijas garu vienā vārdā, skolotājas izvēlējās vārdus, kas atspoguļo spēku un pamatīgumu.

Jeļena Stupele un Kristīne Dombrovska izvēlējās vārdu "stūrgalvīga" (uzstājīga, spītīga). Skolotāja Stupele to pamato ar to, ka pat Wi-Fi signāls dažreiz ir vājāks nekā mūsu raksturs. Un, kā smejas K. Dombrovska, mēs reizēm ejam pa taisnu ceļu, pat ja navigācija rāda, ka tas ved purvā. "Bet tas taču ir mūsu purvs!"

Jolanta Ķikute izvēlējās vārdu "dziļa", salīdzinot mūs ar mežiem, upēm un cilvēku dvēselēm.

Tas ir Latvijas kods, kas iepriekš nav paredzams. Bet tiem, kas to uzlauž, neizdibināms, saka Ingūna Hitrova.

Kas tad īsti ir neatkarība? Atbildes atklāj, ka tas nav tikai vārds, bet gan atbildība. K. Dombrovska šo jēdzienu definē precīzi un ar humoru: "Neatkarība ir tad, kad valsts saka, ka "Mēs paši!", un pēc tam saprot, ka "paši" nozīmē gan maksāt rēķinus, gan labot ceļus, gan atrast pazudušos dokumentus."

J. Stupele to saista ar brīvību: kad pats lem, pats kļūdiēs un pats smejjies par to.

J. Ķikute to redz kā iespēju būt pašam — domāt, radīt un augt, negaidot atļauju no kāda cita.

I.Hitrova- Neatkarība ir redzēt tālāk par horizontu!

Ko mēs gribam, lai par Latviju zina cilvēki ārzemēs?

Mūsu skolotāju ziņojums ir skaidrs: mēs esam stipri un izturīgi. Mēs spējam izturēt gan -20°C aukstumu (un vēl pasūdzēties, ka vismaz nav vējains!).

Latvija nav tikai maza valsts uz kartes. Tā ir vieta ar lielu sirdi, dziesmu, kas skan cauri laikam, un cilvēkiem, kas pat klusumā spēj būt stipri. Un to mēs nedrīkstam aizmirst.

Ko jaunieši domā par Latviju?

1.DAĻA. VIDUSSKOLA

Mēs lūdzām 10.–11. klašu skolēnus pastāstīt par Latviju. Viņu atbildēs dominēja nevis pieminekļi, bet sajūtas — piederības sajūta, miers un unikālais lēnums.

1. Kad tu dzirdi vārdu “Latvija”, kas tev vispirms ienāk prātā - vieta, sajūta vai attēls?

Jekaterina (11.c): "Vispirms ienāk prātā sajūta – tāda klusa, vēsa rīta gaisma pie ezera, kad migla vēl guļ virs ūdens. Tā sajūta, ka šeit laiks reizēm iet lēnāk."

Konstantīns (10.b): "Māju un piederības sajūta Latvijai. Jūtama līdzdalība mūsu kopīgajā vēsturē."

Nikita (12.b): "Tā ir priežu smarža pēc lietus. Ne konkrēta pilsēta vai vieta, bet tieši šī svai-gā, tīrā smarža, kas ir tikai šeit."

Darja (11.b): "Man tā ir klusums. Ideāls klusums, ko var atrast, paejot 15 minūtes no šose-jas. Tas nekur nav tik dobjš un pilns kā šeit."

2. Daudzi sapņo doties prom. Bet kas liktu tev palikt šeit?

Jekaterina (11.c): "Man liktu palikt cilvēki – viņu sirsnība, tie klusie, bet uzticamie draudzī-bas mirkļi. Arī daba – tas, ka jūra, mežs un miers ir vienmēr rokas stiepienā."

Alīna (10.c): "Visi Latvijā gatavotie ēdieni ir ļoti garšīgi, ir vērts atbraukt uz šo valsti kaut vai tikai, lai tos nogaršotu."

Nikita (12.b): "Es teiktu: 'Atbrauciet, lai atpūstos no ātruma'. Mēs esam maza tauta, un mēs saudzīgi izturamies pret personīgo telpu un laiku. Tā ir mūsu greznība."

Ivans (10.a): "Es palikšu izglītības un iespēju dēļ. Daudzi domā, ka visi aizbrauc, bet tagad šeit var veidot lielisku karjeru."

3. Ja Latvija būtu cilvēks, kurš arī mēdz kļūdīties, – par ko tu viņu cienītu?

Jekaterina (11.c): "Cienītu par spēju atgūties. Par to, ka, pat pēc grūtiem laikiem, viņa pie-ceļas, turpina strādāt, dzied un svin savus svētkus ar svečitēm logos."

Konstantīns (10.b): "Par mērķtiecību un mīlestību."

Nikita (12.b): "Par drosmi sākt visu no jauna — ne tikai 90. gados, bet arī pēc katras ekono-miskās vai politiskās krīzes."

Darja (11.b): "Par uzticību savām tradīcijām. Par to, ka mēs necenšamies būt kāds cits un saglabājam valodu un folkloru, pat dzīvojot globalizācijas laikmetā."

II. DAĻA. PAMATSKOLA

5.–9. klašu skolēni fokusējas uz lietām, ko var sajust un ieraudzīt: dabu, svētkiem un laipnību.

1. Kas Latvijā ir tāds, kā nav nekur citur pasaulē – pat ja tā ir maza?

Sofija (9.b): "Latvijā ir Dziesmu un deju svētki – tādu plašu, sirsniņu nav nekur citur pasaulē."

Diāna (6.b): "Daba, kas izceļas uz visu citu vietu fona, kuras esmu redzējusi."

Timurs (5.a): "Mums ir Laimas pulkstenis! Tā ir viszināmākā satikšanās vieta. Tāda centrāla simbola nav nevienam."

Patrīcija (6.c): "Mūsu Jūrmalas piekrastes dabas parks. Tā nav tikai pludmale, tas ir kaut kas ļoti personisks un ļoti garš!"

2. Ja tev iedotu burvju otu un teiktu "uzzīmē Latviju", kādas trīs krāsas tu izvēlētos un kāpēc?

Sofija (9.b): "Es izvēlētos sarkanu, zaļu un zilu – par drosmi, dabu un jūru."

Timurs (5.a): "Es izvēlētos zaļu (par mežiem), baltu (par sniegu un mākoņiem) un brūnu (par zemi, uz kuras mēs stāvam)."

Veronika (8.b): "Spilgti sarkanu kā karogs, zelta kā zvaigznes uz Brīvības pieminekļa un tumši zaļu kā tumši, biezi meži."

Patrīcija (6.c): "Dzeltenā krāsa. Tā man ļoti asociējas ar Brīvības pieminekli, kura virsotni rotā trīs lielas zvaigznes."

3. Ja Latvija prastu runāt, ko labu viņa tev pateiktu?

Sofija (9.b): "Latvija teiktu: 'Paldies, ka par mani rūpējies!'"

Diāna (6.b): "Paldies tev par uzticību un mīlestību!"

Timurs (5.a): "Viņa teiktu: 'Šeit ir tavas mājas. Vienmēr atgriezies!'"

Patrīcija (6.c): "Viņa teiktu: 'Paskaties, cik šeit ir skaisti! Novērtē to.'"

4. Kā tev šķiet, ar ko latvieši atšķiras no citiem cilvēkiem – labā nozīmē?

Sofija (9.b): "Latvieši ir pacietīgi, strādīgi un mīl dabu."

Diāna (6.b): "Latvijas iedzīvotāji ir laipnāki un tīrīgāki. Viņu tuvumā es jūtos mierā."

Timurs (5.a): "Viņi ir ļoti punktuāli. Un prot strādāt, neaizraujoties ar liekām sarunām."

Patrīcija (6.c): "Viņi ir ļoti klusi un pieklājīgi. Un vienmēr ievēro ceļu satiksmes noteikumus!"

Interviju vadīja Ponomarenko Jaroslava.

